ΑΧΑΪΚΑ καὶ ΑΜΑ

ΑΛΗΘΙΝΗ ΜΑΧΗ ΔΙΔΕΙ ΤΟ ΦΘΙΝΟΠΩΡΟ γιὰ τὴν ἐπάνοδο τῶν καιρικῶν συνθηκῶν ποὺ ταιριάζουν στὸ ταμπερα-μέντο του τό τόσο ἥπιο καὶ γλυκό. — Καὶ φαίνεται ὅτι τὴ μάχη αὐτὴ τὴν κερδίζει. — Πράγματι οἱ θερμοκρασίες ἐπανέρχονται στὰ ἀληθινὰ ἐποχικά τους ἐπίπεδα, παρὰ τὶς ἀντεπιθέσεις ποὺ ἐ-ξαπολύουν τὰ βορειαδάκια καὶ τὰ συννεφάκια. — Κι' ὅμως τό... γαϊδουροκαλόκαιρο θὰ νικήσῃ. — Γιὰ νὰ θυμηθοῦμε καὶ τὴν ἄλ λη ἐποχικὴ βροχή. — Δηλαδὴ τὴν πολιτικὴ συνθηματολογία «ΕΝΘΟΥΣΙΩΔΩΣ ΓΙΝΟΝΤΑΙ ΔΕΚΤΟΙ οἱ κυβερνητικοὶ ὑ ποψήφιοι ὅπου κι' ἂν πηγαίνουν». — Καὶ πῶς νὰ μὴ συμβῇ αὐ τὸ ἰδίως στὴν ὑπαιθρο — Μιὰ καὶ εἶχαν χαθῇ τὰ ἴχνη τους τό-σον καιρό, δικαίως οἱ χώρικοι πανηγυρίζουν ποὺ τοὺς ξαναβλέ ποιν μετὰ ἀπὸ τρία χρόνια.

ΠΡΩΪΝΟ ΧΑΜΟΓΕΛΟ

Οἱ χαλασοχώρηδες

ΟΣΟ ΚΙ' ΑΝ διανύουμε ἐποχὴ Νέας Δημοκρατίας, ποὺ καμμιὰ σχέση δὲν ἔχει μὲ τὴν παληὰ τῆς φαυλότητας καὶ τῆς συναλλαγῆς, κανεὶς δὲν μπορεῖ νὰ ἀρνηθῇ ὅτι καὶ ἡ τρέχουσα προεκλογικὴ περίοδος δὲν θὰ εὐνοήσῃ κάποιες ι-διαίτερες περοχὲς, κάποια γεν-ναιοδωρία ποὺ θὰ ὑπεβοηθήσῃ τὰ μέγιστα τοὺς πολίτες, νὰ στα-θμίσουν τὰς εὐθύνας των ἔναντι τοῦ τόπου καὶ νὰ ρίψουν τὴν ψῆ-φον των — μετὰ τῶν οἰκείων καὶ συγγενῶν εἰ δυνατόν — εἰς κυ-βερνητικοὺς ὑπεψηφίους...

Σὲ περίοδο, λοιπόν, τέτοιων πα ραξιῶν, ἀλλὰ καὶ σὲ ἐποχὴ ποὺ εἶναι πολὺ τῆς μόδος τό... ρετρὸ σκεφτήκαμε μιὰ προσφορά, πρὸς τὴν ὑμετέραν ἀγάπην. Μιὰ ἀνα-δρομὴ στὰ προεκλογικὰ ἤθη καὶ ἔθιμα τῆς παληᾶς φαυλοκρατικῆς ἐποχῆς, δοσμένα ἀπὸ τὴν πιὸ ἔγ κυρη καὶ ταλαντοῦχο πέννα ποὺ θὰ μποροῦσε νὰ φαντασθῇ κανείς. Δηλαδὴ τὴν ἀβάσταχτη πένα τοῦ Ἀ-λέξανδρου Παπαδιαμάντη, ποὺ ὅπως συνάγεται ἀπὸ τὴν ἀνάγνω-ση τοῦ ἀριστουργήματός του «Οἱ χαλασοχώρηδες» ἔκαμε ἄσχημα ὁ χριστινὸς (ὄνομα καὶ πρᾶμα) ποὺ δὲν ἀσχολήθηκε μὲ μιὰ συστη-ματικώτερη ἀνατομία καὶ λογοτε-χνικὴ σύνθεση τοῦ Ἑλληνικοῦ πα-λαιοκομματισμοῦ.

Πράγματι, μένει κανεὶς κατά-πληκτος ἀπὸ τὴν ἄνευ προηγου-μένου διεισδυτικότητα τοῦ «Ἁ-γίου τῶν Ἑλληνικῶν Γραμμάτων» σὲ χώρους καὶ πραγματικότητες, ποὺ θὰ εἶχε κάθε λόγο νὰ πιστεύ ει κανεὶς ὅτι λόγω ἰδιοσυγκρασίας παρέμεινε ἔξω ἀπ' τὴν κωμικοτρα γικὴ τους ὑφή.

Ἐ! λοιπόν, ναί. Αὐτὸς ὁ κλει-στὸς τύπος, αὐτὸς ὁ κοσμοκαλό-γερος ποὺ δὲν εἶχε καμμιὰ ἐμφα-νὴ ἀνάμειξη μὲ τὴν πολιτικὴ καὶ τὰ τερτίπια τῆς αὐτὸς ποὺ δια-στικὰ πήγαινε στὶς ἐφημερίδες γιὰ νὰ παραδώσῃ κάποιο διήγημά του, ἀπεδεικνύει μὲ τοὺς «Χαλα-σοχώρηδες» ὅτι ἤξερε ὅτι εἶχε ζή-ση ἀπὸ πολὺ κοντὰ τοὺς μηχανι-σμοὺς μὲ τοὺς ὁποίους διαμορφω-νόταν ἕνα ἐκλογικὸ ἀποτέλεσμα. Γιατὶ μόνο τὸ ἀσύγκριτο λογοτε-χνικὸ ὕφος τοῦ Παπαδιαμάντη δὲν θὰ ἐρκοῦσε γιὰ μιὰ τόσο ἀρι-στουργηματικὴ καὶ ἄνευ προηγου-μένου σύνθεση. Χρειαζόταν καὶ ἡ ἐμπειρία, ἡ καταγραφὴ ἀπὸ κον-τὰ μὲ φωτογραφικὴ σχεδὸν ποιό-τητα μιᾶς πολιτικῆς ἠθογραφίας ἀπ' τὶς πιὸ ἐλιτὲρες τοῦ τόπου.

Ὅσο, ὅμως, κι' ἂν εἶναι ἀνε-πανάληπτη αὐτὴ ἡ ἀπεικόνιση τοῦ προεκλογικοῦ τεπίου «τῆς μικρᾶς πολύχνης τῆς Σκιάθου» δὲν θὰ συγκλόνιζε ἂν δὲν ἀφ-ροῦσε καὶ ὅλη τὴν Ἑλλάδα καὶ ἂν οἱ ἀνα-θυμιάστις ἀπ' τὶς μικροκομμετι-κὲς ἐκεῖνες ζυμώσεις, ἂν καὶ τόσο μακρυνὲς δὲν ἔφθαναν καὶ στὴν ἐποχὴ μας, ἔστω καὶ ἀπὸ μαγει-ρεῖα ἐντελῶς σύγχρονα καὶ περί-τεχνα.

Σήμερα τὸ σχετικὸ ἁλισιβερί-σι δὲν βρίσκεται στὰ φαιδρὰ ἐ-πίπεδα τῶν «Χαλασοχώρηδων». Σήμερα ἔχει ἀποκτήσει τὴν τε-ριωπὴ βαρύγδουπων συνθημάτων καὶ τόσων ἄλλων φιμμυθιῶν ποὺ περισώζουν τὰ προσχήματα. Ὅ-μως, εὔκολα μπορεῖ κανεὶς νὰ βρῇ στὰ φαινομενικῶς διαφορετικὰ αὐ τὰ ἐπίπεδα τὴν ἴδια ἀβλιότητα τῶν προθέσεων καὶ τῶν στόχων. Ἴσως μάλιστα θὰ ἐδικαιοῦτο κα-νεὶς νὰ καταλήξῃ στὸ συμπέρα-σμα ὅτι ἡ σημερινὴ ἀβλιότητα εἶναι πιὸ ἐπικίνδυνη μὲ τὸ ραφι νάρισμα ποὺ τῆς ἐξασφαλίζουν τολυέξοδοι μηχανισμοὶ ποὺ πρώτα ἐπ' ὅλα ἐξευγενίζουν, ὑποδουλώ-νουν τοὺς πνευματικοὺς ἀνθρώ-πους, τὸν τύπο καὶ κάθε μέσο ποὺ θὰ μποροῦσε νὰ πῇ τὴν ἀλήθεια καὶ ν' ἀνεβάσῃ τὸ πολιτικὸ ἐπί-πεδο οὐσιαστικὰ καὶ ὄχι μόνο το-πικὰ πολὺ ψηλότερα ἀπὸ ἐκεῖνο τῶν «χαλασοχώρηδων».

Σκέφθηκε, λοιτόν, ἡ Στέλη, σὰν προεκλογικὴ παρουσία πρὸς τὸ νοήμον κοινὸ της ἕνα εὐρύτατο ἐ-πάθισμα τῆς τρομερῆς αὐτῆς πο λιτικῆς ἠθογραφίας τοῦ Παπαδια-μάντη μὲ τὴν κρυφὴ ἐλπίδα ὅτι καὶ σήμερα μπορεῖ τοῦτο τὸ συγ-κλονιστικὸ κείμενο νὰ τσακίσῃ κόκκαλα καὶ νὰ ὁδηγήσῃ στὴ συ-νειδητοποίηση καὶ τῶν σημειῶν πολιτικῶν ἠθῶν καὶ ἐθίμων, ὅσους μποροῦν νὰ ἐπισημαίνουν τὶς ἀ-ναλογίες μεταξὺ ἐποχῶν καὶ γε-γονότων. Σκεφθήκαμε μάλιστα χάριν μιᾶς εὐρύτερης ἐταφῆς μὲ τὸ ἀριστούργημα αὐτὸ νὰ τὸ με-ταφέρουμε στὴν καθομιλουμένη, ὅ-σο κι' ἂν αὐτὸ θἄχῃ σὰν μοιραία κι' ἀναπόφευκτη συνέπεια τὴν κα-τστροφὴ τοῦ γνωστοῦ Παπαδια-μαντικοῦ ὕφους.

Ἀπὸ αὔριο λοιπὸν τὸ σήριαλ «Χαλασοχώρηδες». Κι' ἐκεῖνο π-ὺ ξεχάσαμε νὰ σᾶς ποῦμε (καθὼς μπλέξαμε μὲ τὶς βαλυστόχαστες ἀναλύσεις) εἶναι ὅτι θὰ γελάστε μέχρι... δακρύων! Ὅπως ἀξίζει ἄλλωστε. Καὶ κάτι ἀκόμη. Προ-κειμένου νὰ ἐξασφαλισθῇ ἡ ἀπρό-σκοπτη δημοσίευση δηλώνω ὅτι πᾶσα ὁμοιότης μὲ πρόσωπα ἢ πε ριστατικὰ τῆς νεοθ' ἡμᾶς προε-κλογικῆς πραγματικότητος θὰ εἶ-ναι ἐντελῶς συμπτωματική. Σᾶς τὸ λέω λόγω τιμῆς. Ἐντελῶς συμ πτωματική.

ΠΑΝ

Ὁ κ. Τ. Πετρόπουλος γιὰ τοὺς δικηγόρους

ΑΝΑΦΕΡΟΜΕΝΟΣ σὲ πρόσφα-το χρονογράφημα γιὰ τὰ δικηγο-ρικὰ «ψεύδη» ὁ ταλαίπωρος καὶ δισπρεπὴς λειτουργὸς τῆς Θέμι-δες, ἀλλὰ καὶ ἀνιδιστελὴς ἀγω-νιστὴς τῆς Δημοκρατίας κ. Τά-κης Πετρόπουλος, μᾶς γράφει με ταξὺ ἄλλων:

«Ὁ δικηγόρος πολλὲς φορὲς ἀ-γωνίζεται μέσα σὲ μίαν συμπλη-γάδα προκαταλήψεων μερικῶν δι-κεζόντων ἀσυνειδήτων ψευδομαρ-τυριῶν, ἀνεπαρκειῶν καὶ ἄλλων αὐταρχισμῶν τῶν προσώπων μιᾶς δίκης, καὶ τότε διὰ νὰ ἀπομακρύ νῃ τοὺς ἀπειλοῦντας τὸν πελάτην κινδύνους, ὑψώνεται σὲ θαρραλέον προστάτην αὐτοῦ καὶ συμπάσχει, διότι συμμερίζεται τὸν πόνον του.

Μέσα εἰς τὴν ἀγωνιστικὴν του προσπάθειαν πολλὲς φορὲς φθάνει μέχρις αὐτεξουσίας πρὸ σπονίως συναντᾶ κανεὶς εἰς τὴν σφαῖραν τῆς ἐσκήσεως ἄλλων λειτουργημά των, καὶ ὄχι σπάνια καταλήγει νὰ πτθαίνῃ ἀνέστιος καὶ πένης, ἀλλ' ὄρθιος στὶς ἐπάλξεις ἑνὸς ὡραίου καὶ ἐνδόξου ἀγῶνος.

Ἡ ζωὴ τοῦ δικηγόρου εἶναι συ-νυφασμένη μὲ τὴν πίστιν στὴν ἐ-λευθερία τοῦ λόγου καὶ τοῦ φρον ήματος καὶ τὸ ἀπαραβίαστον αὐ-τοῦ τοῦ γίνεται θρησκεία ἱερὰ καὶ δὲν τοῦ ἐπιτρέπει ἀνάπαυσιν, δειλίαν καὶ ὀλιγωρίαν».

ΑΛΗΘΕΙΑ εἶναι — συνεχίζει ὁ κ. Τάκης Πετρόπουλος — ὅτι ἀρκετὲς φορὲς ἀπογοητεύε-ται ἀπὸ τὴν ἀχαριστία αὐτῶν τῶν ἰδίων ποὺ ὑπερασπίζεται ἀλλὰ δὲν κάμπτεται ποτέ, γιατὶ καὶ ποτὲ δὲν παύει νὰ πιστεύει ὅτι ὑπηρετεῖ μίαν ὑψηλὴν ἰδέαν καὶ σκοπόν, ποὺ εἶναι ἡ φανέρω-σις τῆς ἀληθείας καὶ ἡ ἀπόδο-σις τοῦ δικαίου.

Ὅσον ὑπάρχουν κοινωνίαι ἀν-θρώπων, ὅσον μεταξὺ τους οἱ διαφορὲς δὲν θὰ λείπουν ποτὲ καὶ ἡ ἀδικία καὶ ἡ αὐθαιρεσία θὰ ἐξακολουθοῦν νὰ τὰς ταλαι-πωροῦν, ὁ δικηγόρος θὰ εἶναι ὁ ἀπαραίτητος καὶ φυσικὸς ὑπε-ρασπιστὴς τῶν ἀδικουμένων, ἀ-παραίτητος συμπαραστάτης αὐ-τῶν».

Ἡ Ἐλευθεροτυπία καὶ ὁ Γκουλιόβας!

ΝΑ ΛΟΙΠΟΝ ποὺ ἡ «Ἐλευθε-ροτυπία» ἐδικαίωσε τὶς προβλέ-ψεις μας. Μὲ τὴ φόρα ποὺ ἔχει πάρη στὴν ὑπεράσπιση τῶν ἀν-θρωπίνων δικαιωμάτων καὶ τῶν δη μοκρατικῶν ἐλευθεριῶν πέρασε καὶ στὴν ὑπεράσπιση τοῦ «παραστρε-τημένου παιδιοῦ», ποὺ ὀνομάζετο Γκουλιόβας ἢ ἐπὶ τό... καλλι-τεχνικώτερον Σαλονικός! Καὶ μὲ βαθυστόχαστο σχόλιο ποὺ φέρει ἐνδηλα τὰ ἴχνη παιδικῶν ἐπιδρά-σεων (μᾶλλον ἀπ' τοὺς «Ἀθλι-ους» τοῦ Οὐγκὼ) ἀποφαίνεται ὅ-τι τὸ Κράτος δὲν πρέπει νὰ δγά-ζει κουμπούρι καὶ νὰ φονεύει τοὺς κακοποιοὺς ἀκόμη κι' ὅταν ἐπιτί-θενται μὲ κάμα 30 ἑκατοστῶν, ἀλλὰ νὰ τοὺς σωφρονίζει μὲ τὴν πειθώ.

Ἐκεῖνο ποὺ δὲν λέγει, εἶναι πῶς ὁ ἀρχιφύλακας στὴ δεδομένη μειραία στιγμὴ θὰ μποροῦσε νὰ ἐπιτελέσῃ τὸ ἀνθρωπιστικὸ αὐτὸ χρέος, ὅταν ἡ χατζάρα τοῦ Σαλ-νικιοῦ βρισκόταν λίγα ἑκατοστὰ ἀπ' τὴν κοιλιὰ τοῦ ἀμυνομένου.

Ἐὰν πάντως γνωρίζει κάτσιον τρᾶπο ὁ βαυστόχαστες συντά-κτης τῆς «Ἐλευθεροτυπίας» ἂς τὸν προτείνῃ. Ἂν καὶ τὸ κελλίτε-ρο θὰ ἦταν νὰ μπῇ κάποιο βοάθυ σὲ κάποιο περιπολικὸ τῆς Ἀμέσου ἐπεμβάσεως γιὰ νὰ δῇ πῶς θὰ ἀρχίσῃ νὰ τρέμει τὸ κατσαλείδι του ἐπὶ τῇ θέᾳ καὶ μόνον τῶν νεύων τῆς ἀθηναϊκῆς νύχτας.

Νὰ ποῦμε «καϊδώς» Ἀργεῖοι; Ἀλλὰ πρὸς τί. Οἱ λέξεις ἔχουν χάση πρὸ πολλοῦ τὴ σημασία τους. Ἂν τὴν διστηροῦσαν πολ-λοὶ δὲν θὰ εἶχαν τὸ θράσος νὰ παριστάνουν μὲ τὶς κατσανολο-γίες τους τοὺς προασπιστὲς τῆς Δημοκρατίας καὶ τῶν ἀνθρωπίνων δικαιωμάτων τοῦ πιὸ ἐλίστακτου ὑποκόσμου.

ΕΚΔΟΣΕΙΣ

Ὁ «Τραπεζικὸς Ἀγὼν» συμπλήρωσε 25 ἔτη ἐκδόσεως

Ὁ «Τραπεζικὸς Ἀγών», ὄργανο τῶν Ἑλλήνων τραπεζικῶν ὅλων τῶν Τραπεζῶν, συνεπλήρωσε 25 ἔτη κυκλοφορίας. Τὸ γεγονὸς αὐτὸ σημειώνεται γιὰ πρώτη φορὰ στὰ χρονικὰ τοῦ Ἑλληνικοῦ συνδικαλιστικοῦ τύ-που.

Ὁ «Τραπεζικὸς Ἀγών» δια-κρίνεται γιὰ τὴν ἔγκυρη εἰδησεο-γραφία του, τὴν ἀντικειμενική ἀρθογραφία του καὶ τὴν ἀποκλει στικότητα τῶν εἰδήσεών του. Κυκλοφορεῖ μόνον σὲ συνδρο-μητές. (Γραφεῖα Γλάδστωνος 2).

Προσκλητήρια Γάμων
«Γωνιὰ τοῦ Βιβλίου»
Ἁγ. Νικολάου 32 — ΠΑΤΡΑΙ

«Η ΗΜΕΡΑ»

ΠΡΟ 30 ΕΤΩΝ

Ἁρμονικὴ ἡ συνεργασία Λαϊκῶν καὶ Φιλελευθέρων

ΑΘΗΝΑΙ. Ὁ πρωθυπουργὸς κ. Σοφούλης ἐδήλωσεν ὅτι ἡ δη μοσιευθεῖσα συνέντευξίς του εἰς ἀμερικανικὴν ἐφημερίδα δὲν θὰ ἔπρεπε νὰ ἑκληφθῇ ὡς σημαίνου σα παράπονα ἐναντίον ὑπουρ-γῶν του. Ὁ κ. Σοφούλης προ-σέθεσεν ὅτι ὑπάρχει πλήρης ἁρ μονία εἰς τὴν κυβέρνησιν μετα ξὺ Λαϊκῶν καὶ Φιλελευθέρων ὑ-πουργῶν καὶ αὐτὴ θὰ συνεχισθῇ ὁπωσδήποτε χάριν τῆς ἀντιμετω πίσεως τῶν δυσχερῶν περιστά-σεων ποὺ ἀντιμετωπίζει τὸ Ἔ-θνος.

Παρητήθη ὁ Βεντήρης

ΑΘΗΝΑΙ. Ὁ στρατηγὸς Βεν τήρης μετὰ τὸν θόρυβον περὶ ἀν τικαταστάσεώς του, ἔθεσε τὴν παραίτησίν του εἰς τὴν διάθε σιν τοῦ ὑπουργείου Στρατιω-τικῶν.

Οὔτε οἱ χοῖροι

ΟΥΑΣΙΓΚΤΩΝ. Ὁ δημοκρα-τικὸς γερουσιαστὴς κ. Τόμας κατὰ τὴν ἐπιστροφήν του ἀπὸ τὰς Εὐρωπαϊκὰς χώρας ἀνέφε-ρεν ὅτι οἱ Εὐρωπαῖοι τρώγουν σήμερον πράγματα ποὺ δὲν θὰ ἐπιθυμούσαμε νὰ τρῶνε οὔτε οἱ χοῖροι.

Ὁ Τόμμυ Λάουτον

ΛΟΝΔΙΝΟΝ. Ἡ μεταγραφὴ τοῦ Τόμμυ Λάουτον τοῦ ὑπ' ἀ-ριθμ. 1 ἄσσου τοῦ Ἀγγλικοῦ φούτ μπώλ ἀπὸ τὴν Τσέλσυ στὴν Ντέρμπυ Κάουντυ ἐστοίχισε 17. 000 λίρες.

Θεάματα

ΛΥΡΙΚΟΝ. Ὀπορέττα Ξύδη μὲ τὴ «Χαλιμά».

ΑΙΓΛΗ: «Ἀσιατικὲς Νύχτες» μὲ τὸν Χάρρυ Μπῦρ.

ΖΕΝΙΘ «Ἡ γέφυρα τῆς ἁ-μαρτίας».

ΕΣΠΕΡΟΣ «Τόκιο» μὲ τὸν Κάρρυ Γκράντ.

Ο ΚΟΣΜΟΣ ΤΗΣ ΤΕΧΝΗΣ

Ἡ ἔκθεση ζωγραφικῆς Γερασίμου Μπάστα

Σημείωμα ΔΙΟΝ. ΦΩΤΟΠΟΥΛΟΥ

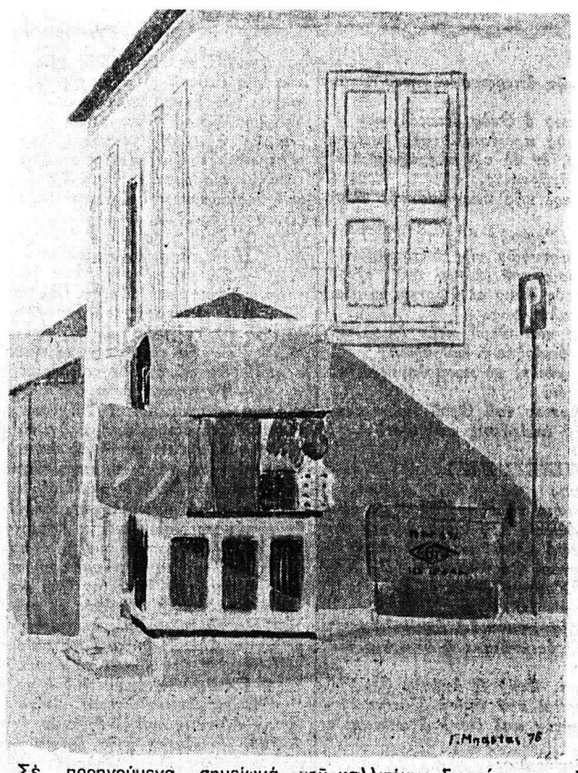

Σὲ προηγούμενο σημείωμά μου, ἔγραφα, τὸν ρόλο ποὺ ποι-εῖ τὸ ταλέντο σέ ὅλες τὶς μορ-φὲς τῆς τέχνης καὶ ἰδιαίτερα, στὶς εἰκαστικές. Ὅταν ὅμως τὸ ταλέντο τὸ συνοδεύει καὶ ἡ σπουδή, τότε ὁ καλλιτέχνης πέρ νει τὴ μορφὴ τῆς τελειότητος. Αὐτὸ τὸ τελευταῖο ταιριάζει στὸν νεαρὸ Ζωγράφο Γεράσιμο Μπάστα, ποὺ ἐκθέτει τὶς ἡμέρες αὐτὲς τὴ δουλειά του, στὴν αἴθουσα τῆς Δημοτικῆς Βιβλιο-θήκης. Οἱ πίνακες ποὺ παρουσιάζει ἀποτελοῦνται ἀπὸ τοπία, ἰδίως παρμένα ἀπὸ τὴν Πάτρα, θάλασσες, νεκρὴ φύση, μορφὲς καὶ σχέδια (προσωπογραφίες, γυ μνὰ κ.λ.π.), φτιασμένα μὲ κραγιόνι.

Ὅλα ἀνεξαιρέτως τὰ ἔργα τοῦ καλλιτέχνη διακρίνονται γιὰ τὴ σαφῆ καὶ θετικὴ γραμμή τους περισσότερο δέ γιὰ τὸ πειστικὸ σχέδιο. Ἐκεῖνο ποὺ κάνει ἰδιαί-τερη ἐντύπωσι εἶναι ὁ τρόπος, ποὺ ὁ νεαρὸς ζωγράφος, ἀποδί-δει μὲ τὸ πινέλο του πλούσιες ἀποχρώσεις σὲ ἁπαλὰ χρώματα. Κατορθώνει νὰ δίνει στὸ τοπίο καὶ στὶς θάλασσες ἑνότητα καὶ ζωντάνια καὶ νὰ γεμίζει τὸ πε-ριβάλλον μὲ ἄπλετο φῶς, τοποθετώντας, ὅπου χρειάζεται, ἐν-τεχνες φωτοσκιάσεις. Γενικὰ ἐν τυπωσιάζει γιὰ τὴν ἁπλότητα καὶ εὐαισθησία, ποὺ χαρίζει στοὺς πίνακές του.

Ὁ Γερασιμιος Μπάστας, διδά-κτηκε νὰ Ζωγραφίζῃ, ἀπὸ τὸν ζωγράφο μας Στοῦσο Σώκαρη.

ΔΙΟΝ. ΦΩΤΟΠΟΥΛΟΣ

ΝΕΑ ΒΙΒΛΙΑ

Θεοκλ. Φεφέ: «Καλάβρυτα»

Πολὺ μεγάλη συγκίνηση μᾶς δίνει τὸ νέο βιβλίο τοῦ ἀρχιμαν δρίτη κ. Θεοκλήτου Φεφέ «Κα-λάβρυτα. Μιὰ τραγικὴ χήρα μά να θυμᾶται». Ἔχει προηγηθῇ πα ρόμοιό του, τὸ «Καλάβρυτα, ἀπ' τὸ χρονικὸ τῆς σφαγῆς».

Μερικοὶ τὰ φορτώνουν ὅλα στὸ χρόνο καὶ μὲ τὸ πέρασμα του περιμένουν ὅλα νὰ λησμονη-θοῦν. Ἀκόμη κι' αὐτὴ ἡ τραγι-κὴ σελίδα τῆς Παγκόσμιας Ἱστο ρίας — ὄχι ἁπλῶς μόνο τῆς Ἑλληνικῆς — τοῦ δράματος τῆς 13 Δεκεμβρίου 1943 στὰ Καλά βρυτα.

Ὁ Καλαβρυτινὸς κληρικὸς ἀ-είας κ. Θεόκλητος Φεφές, μὲ γνήσιο λογοτεχνικὸ τάλαντο καὶ ἐπίδοση ἀξιόλογη στὴν ὑπηρε-σία τοῦ πλησίον ἐσκέφθηκε πὸ ἀννά καὶ πὸ βαθειά. Σκέφτηκε τώρα ποὺ μιὰ μιὰ χάνονται οἱ γυναῖκες ἐκεῖνες τοῦ 1943 ποὺ σώθηκαν ἀπὸ τὴ σφαγὴ οἱ μόνοι μάρτυρες τοῦ δράματος αὐτό-πτες, νὰ πάρῃ ἀπὸ τὸ στόμα τους καὶ τὴ βασανισμένη μνήμη τους ἀτόφια τὴ διήγηση καὶ τὴν ἀναπαράσταση τῆς τραγωδί-ας. Ἰδέα καὶ πράξη ἀληθινοῦ ἱστο-ρικοῦ καὶ λογοτέχνη.

Τὴ διήγηση αὐτὴ μᾶς δίνει στὸ νέο του βιβλίο, τὸ ἱερό του βιβλίο: «Καλάβρυτα. Μιὰ τραγι κὴ χήρα μάνα θυμᾶται». Κάτι τὸ ὁλοζώντανο ἔπλασε καὶ γι' αὐτὸ τὸ βιβλίο τοῦτο φέρνει τὴ συγκίνηση μὲ τὶς πρῶτες του σε λίδες.

Μὲ τὴν εὐκαιρία καὶ μὲ πολ-λὴ χαρὰ σημειώνουμε πὼς ὁ πα-νοσαλογιώτατος εἶναι ὄχι μόνο δυνατὸς καὶ ἀξιόλογος συγγρα-φεύς, ἀλλὰ καὶ πολύγραφος. Ἐργάζεται στὸ Χολαργὸ Ἀθη-νῶν, ἀλλὰ σκέπτεται καὶ φρον-τίζει ἀέναα γιὰ τὰ ἠρωϊκὰ καὶ μαρτυρικὰ τοῦ Καλάβρυτα. Συ-νιστοῦμε ἀνεπιφύλακτα στοὺς ἀναγνῶστες μας νὰ πάρουν καὶ νὰ διαβάσουν τὰ βιβλία του. Θὰ θαυμάσουν ἕνα κληρικὸ μας δι-ακεκριμένο καὶ γεμάτο ζωή. Ἐκ δίδει κι' ἕνα θαυμάσιο περιοδι-κό, τὸ «Σήμαντρο». Ἐξαιρετικό.

Κ. Ν. ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΥ

ΜΕ ΝΕΕΣ ΜΕΘΟΔΟΥΣ

Μπορεῖ ν' ἀποδειχθῇ ἡ πατρότης τέκνου κατὰ ποσοστὸ 90 ο)ο

ΠΡΟΟΔΟΙ ΤΗΣ ΑΙΜΑΤΟΛΟΓΙΑΣ

ΛΟΝΔΙΝΟ. Εἰς διεθνὲς συνέ-δριο, συγκληθὲν εἰς τὸ Ἀμβοῦργον, ἀπεκαλύφθη ὅτι ὑπάρχει μία σχεδὸν τελεία μέθοδος ἀποδεί-ξεως τῆς πατρότητος ἢ τῆς μὴ πατρότητος τοῦ παιδιοῦ.

Ἡ μέθοδος βασίζεται ἐπὶ τῆς ἐξετάσεως 150 ἕως 170 διαφό-ρων παραγόντων τοῦ αἵματος, ὡς εἶναι τὰ στοιχεῖα τῶν πρω-τεϊνῶν του καὶ ἡ περιεκτικότης του εἰς ἔνζυμα, τὰ ὁποῖα εἶναι, ὡς θεωρεῖ ἡ ἐπιστήμη βέβαιον, κληρονομικά.

Ἡ ἀνακοίνωσις ἐγένετο ὑπὸ τοῦ καθηγητοῦ Χάνς — Χέρμαν Χόππε, τοῦ Κεντρικοῦ Ἰνστιτούτου Μεταγγίσεων Αἵματος τῆς Δυτικῆς Γερμανίας καὶ ὑπὸ τοῦ δρος Τζὼν Πάτρικ Ο' Ραϊόρνταν, διευθυντοῦ τῆς Ὑπηρεσίας Μεταγγίσεων Αἵματος τῆς Ἰρ-λανδίας.

Ὁ δρ Ραϊόρνταν ὑπολογίζει, ὅτι ἡ ἐν λόγῳ μέθοδος ἐπιτρέ-πει νὰ ἀποκλεισθῇ, μὲ βεβαιότη τα 99 τοῖς ἑκατὸν ἡ πατρότης παντὸς ἀνδρός, ὁ ὁποῖος δὲν εἶναι ὁ φυσικὸς πατήρ ἑνὸς δε-δομένου παιδιοῦ. Ἡ ἀκρίβεια τῆς μεθόδου εἰς τὴν ἀπόδειξιν τῆς πατρότητος κυμαίνεται ἀπὸ 95 ἕως 99 τοῖς ἑκατόν.

ΗΥΞΗΜΕΝΗ ΑΚΡΙΒΕΙΑ

Περαιτέρω ἔρευναι αὐξάνουν, τὴν ἀκρίβειαν τῆς μεθόδου, ἐδή-λωσεν ὁ δρ Ραϊόρνταν, ἀμφότε ροι δὲ οἱ ὁμιληταὶ ὑπενθύμισαν ὅτι, εἰς τὰ βιολογικὰ ζητήματα δὲν εἶναι ποτὲ δυνατὴ ἡ βεβαι-ότης κατὰ ἑκατὸν τοῖς ἑκατόν.

Ὁ καθηγητὴς Χόππε, εἶπεν, ὅτι χάριν εἰς αὐτὴν τὴν μέθοδον οἱσδήποτε ἀπόπειρα κακοβού-λων πατέρων νὰ ἐξαπατήσουν τὸ δικαστήριον κάμνοντες μεταγγί-σεις αἵματος πρὸ τῆς ἀναλύσε-ως, ἀποκαλύπτονται ἀμέσως.

Ἡ πρόοδος εἶναι μεγάλη ἀ-πὸ τὴν κατάστασιν ἡ ὁποία ὑ-πῆρχε πρὸ 20 ἐτῶν, ὅτε, διὰ μιᾶς σχετικῶς ἁπλῆς ἐρεύνης τῶν ὁμάδων αἵματος, ἡ πατρό-της ἦτο δυνατὸν νὰ ἀποκλεισθῇ μόνον εἰς ἐν μικρὸν ποσοστὸν περιπτώσεων.

Αἱ τελευταῖαι ἐξελίξεις εἰς τὸν τομέα τούτον ἀποτελοῦν τὸ κύ-ριον θέμα τοῦ Συνεδρίου Ἐγ-κληματολογικῆς Αἱματογενετικῆς, εἰς τὸ ὁποῖον ἐδικοὶ ἀπὸ πολλὰς χώρας τὸ συζητοῦν ἐν σχέσει μὲ τὸ ἔργον τῶν Δικαστηρίων καὶ τῆς Ἀστυνομίας.

ΕΥΡΥΤΑΤΗ ΕΦΑΡΜΟΓΗ

Ὁ καθηγητὴς Χόππε ἐδήλω-σεν, ὅτι τὸ εὐρὺ κοινὸν δὲν γνω ρίζει τὴν ὕπαρξιν τῆς ἀκριβοῦς αὐτῆς μεθόδου, ἡ ὁποία ἐφαρ-μόζεται ἀπὸ δεκαετίας εἰς πολ λὰς χώρας.

—Εἶναι κάτι, τὸ ὁποῖον θὰ πρέπει νὰ γνωρίζουν αἱ γυναῖ-κες», εἶπε.

Ἡ μέθοδος χρησιμοποιεῖται εὐρύτατα εἰς Γερμανίαν ὑπὸ τῶν δικαστηρίων, τὰ ὁποῖα δύνανται νὰ διατάξουν ἕνα πατέρα ἀμφι-βάλλοντα διὰ τὴν γνησιότητα τοῦ τέκνου του νὰ ὑποβληθῇ εἰς «ἀνάλυσιν πατρότητος».

Αἱ ἐν λόγῳ ἀναλύσεις εἶναι ὑποχρεωτικαί, οὐχὶ μόνον διὰ τὰς ἀ-γωγὰς διατροφῆς, τὰς ὁποίας ὑ-ποβάλλουν ἀνύπανδροι μητέρες, ἀλλὰ καὶ εἰς τὰς περιπτώσεις, κατὰ τὰς ὁποίας ἔγγαμοι ἄν-δρες διατείνονται ὅτι τὸ τέκνον τὸ ὁποῖον ἔφερεν εἰς τὸν κόσμον ἡ σύζυγός των δὲν εἶναι ἰδικόν των.

ΖΑΧΑΡΟΠΛΑΣΤΕΙΟΝ
ΤΟΥΛΙΑΤΟΥ

Στὴν προσπάθειάν μας γιὰ κάτι ὁμορφο καὶ πολι-τισμένο ἐφτιάξαμε γιὰ σᾶς μιὰ ζεστὴ γωνιὰ στὴν ὁδὸν Ἀλεξάνδρου Ὑψηλάντου 124 & Ἑρμοῦ, ὅπου θὰ θέ-λαμε μὲ χαρὰ καὶ ὑπερηφάνεια νὰ σᾶς ἐξυπηρετήσουμε.

Σᾶς προσκαλοῦμε στὰ ἐγκαίνια τοῦ Νέου μας Ζα-χαροπλαστείου ποὺ θὰ γίνουν σήμερον Τετάρτη 5 Ὀκτω-βρίου 1977 καὶ ὥραν 6ην μ.μ. Ἡ παρουσία σας θὰ μᾶς δώσῃ μεγάλη χαρά.

Φιλικώτατα

ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΣ ΤΟΥΛΙΑΤΟΣ

ΕΚΘΕΣΙΣ
ΓΟΥΝΑΡΙΚΩΝ

ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ ΚΑΠΡΑΛΟΥ

ΚΟΛΟΚΟΤΡΩΝΗ 11, ΤΗΛ. 223-333 — ΠΑΤΡΑΙ

★

Παλτὰ ὅλα τὰ εἴδη ζακέτες τρουακάρ, κάπες, για-κάδες, γαρνιτοῦρες

ΤΙΜΕΣ ΑΣΥΝΑΓΩΝΙΣΤΕΣ

Ὅλα τὰ γουναρικὰ εἶναι παραγωγῆς τοῦ ἐργοστα-σίου μας

ΣΑΣ ΣΥΜΦΕΡΕΙ ΝΑ ΜΑΣ ΕΠΙΣΚΕΦΘΗΤΕ ΕΚΘΕΣΙΣ ΓΟΥΝΑΡΙΚΩΝ

ΔΗΜ. ΚΑΠΡΑΛΟΥ

ΚΟΛΟΚΟΤΡΩΝΗ 11, ΤΗΛ. 223-333 — ΠΑΤΡΑΙ

ΚΑΤΕΨΥΓΜΕΝΑ ΛΑΧΑΝΙΚΑ
ο ΜΠΑΡΜΠΑ ΣΤΑΘΗΣ

ΧΟΝΔΡΙΚΗ ΠΩΛΗΣΙΣ
Γ. ΜΗΛ